

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: **К.В. 4/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од **17.06.2008.** године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 17.06.2008. ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 09:40 САТИ

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је веће у неизмењеном саставу, да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић,**
- **Пуномоћници оштећених адвокати Томић, Лозналијевић-Даниловић, Баровић и Тодоровић,**
- **Те браниоци оптужених адвокати Заклан, Перковић, Вујин, Вукотић, Перески, Калањ, Дозет, Јелушић, Ђурђевић, Машић и Ђорђевић.**

Одсутни су браниоци адвокати Јеврић Зоран.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Председниче, хоћете Ви, сведно је, или ја или колега.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Мене је јуче замолио колега да га мењам, знате, па се због тога јављам, значи колегу Јеврића и Бојкова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он би требало данас да дође до паузе. Ако је буде.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: До паузе. Уз сагласност наравно. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опт.Перић сагласан?

Опт.Перић је сагласан да га на данашњем главном претресу до доласка његовог браниоца брани бранилац адв.Вукотић.

Одсутни су браниоци адвокати Пилиповић, Продановић, Мијатовић и Кошћал, те Станић, Штрбац, Рајић, Станлојловић и Марић, као и бранилац опт.Милојевић Предрага, адв. Ковачевић Снежана.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Мењаће је адв.Ђорђе Калањ, а након паузе ако се она појави она ће мењати мене после тога.

Опт. Милојевић сагласан.

АДВ. ЂОРЂЕ КАЛАЊ: И мењам кологу Илију Радуловића у односу на.

Да га на данашњем главном претресу уместо браниоца адв.Ковачевић Снежане, брани бранилац адв.Калањ, који ће уз сагласност оптуженог Мугоша Горана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша сагласан?

На данашњем главном претресу бранити и овог оптуженог у замену за недошавшег браниоца адв.Илију Радуловића, а није приступио ни бранилац адв. Сташевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема ни Бељанског.

АДВ.СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Председниче колегу Бељанског ћу ја мењати али он би требао да дође до паузе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошић сагласан?

Опт.Шошић је сагласан да га на данашњем главном претресу уместо браниоца Бељанског брани бранилац адв.Перески.

Није приступио ни бранилац опт.Катића, адв.Бојков.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко мења Бојкова?

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја сам се јавио судија, мењам и колегу Бојкова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се нисам то чуо.

АДВ.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Катић сагласан?

Опт. Катић сагласан да га на данашњем главном претресу уместо недошавшег браниоца адв.Бојкова брани бранилац адв.Вукотић.

Одсутни су и браниоци адвокати Станић, Перовић и Марић.

Сви оптужени су ту, а ту су и Љубоја, Мугоша и Катић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС НАСТАВИ

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци, уведите све сведоке који су нам дошли, немам ни ја праву представу ко је ту, а ко није.

Од Борисављевића смо одустали, Кијановић је ту, ваљда је тражио да буде први саслушан. Са Лукићем проблем је ли тако, није уручено ово ново.

Кажем због неких обавеза чланова већа ми данас не можемо радити дуже од 12 сати, па због тога нећемо ни правити паузу него ћемо до тада да радимо и да пробамо да завршимо, али кажем у сваком случају завршили не завршили до 12 сати, не можемо даље заиста јер имамо неких обавеза.

Цревар Марко видим да је ту, Кијановић Богољуб Ви сте, Савић Лазар је ту и Лукић Бранислава нема.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили сведоци Цревар, Кијановић и Савић.

Није приступио сведок Лукић Бранислав, за кога је достава позива уредно исказана, али не и достава телеграма да се термин претреса помера са поподневних на преподневне сате, уз назнаку да је овај сведок «пресељен пре око месец дана у Ужице».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћемо видети и проверити. Ја ћу замолити, господин Кијановић је тражио да га првог саслушамо, има обавезе је ли тако било?

Добро, добро. Изволите господине Кијановићу приступите овде за овај пулт, ја ћу замолити Савића и Цревара да сачекају у просторији за сведоке.

Сведоци Цревар и Савић упућени су у засебну просторију, а приступи

Сведок БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кијановићу име Вашег оца је?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Добривоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте официр је ли тако?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: ЈНА, у пензији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте 1939. године?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У месту Сељане, општина Пријеполје?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша адреса Београд, Илије Ђуричића бр.50/18?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Јесте.

Сведок Кијановић Богољуб, са подацима као са записника од 23.06.2005. године, упозорен, опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Кијановићу и данас ћемо Вас саслушати као сведока. Дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези одговарати на питања чијм одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, све чега се сећате дужни сте да нам верно пренесете, дакле по Вашем најбољем сећању, ништа не смете прећутати, у овом смислу сте положили заклетву за сведока када сте саслушавани пре око 3 године у овој истој судници. Сећате се тога?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Сећам се, јуни 2007.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2005.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: `05. да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `05. тако је. Да ли остајете при том свом исказу од пре три године?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Апсолутно остајем при оном исказу, не бих могао да додам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се у међувремену чега присетили?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Нисам се присетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сведочили?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте евентуално сведочили пред Хашким трибуналом?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Нисам, али сам сведочио горе у Јеврема Грујића, `67. године, непосредно пред нову годину и требао сам да идем у Хаг, био сам извадио као сведок, требало, извадили су ми били пасош, визу и онда ми је бранилац Лукић из Хага јавио каже у 5 до 12 нема потребе, враћен ми је пасош тако да нисам ишао горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро, дакле остајете при овом свом исказу?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Остајем апсолутно при оном исказу, с тим што сам доста ствари у том међувремену и заборавио да будем искрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наша идеја је била да се евентуално нисте у међувремену чега присетили. Нисте. Господине Кијановићу ја за Вас немам питања, ми смо Вас овде позвали зато што водимо нови поступак, понављамо поступак, неке доказе поново изводимо и одбрана је показала жељу, одбрана неких оптужених је показала жељу да Вам се постави пар питања ради неких разјашњења. Дакле, питања.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Изволите.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Само једно питање, ја бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Представите се колега, молим Вас.

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Само једно питање сведоку, он је био у тиму, интересује ме само да ли је био неко тамо шеф или координатор тима, ко је био, ту је мало остало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Руководилац, вођа?

АДВ.МИЛАН ЗАКЛАН: Ко је вођа тог тима био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старешина тог тима, вас официра из управе за безбедност који сте дошли тамо на терен Вуковара?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Ова група официра из Управе безбедности ондашње која је ишла из Сремске Митровице 18. на 19. или 19. на 20. датума се тачно, већ ми је изветрило, не сећам, то су били пензионисани официри покојни пуковник Славко Томић, пуковник Богдан Вујић, ја иако сам онда био на расположењу пред пензију, практично ми је био радни однос престао јер ми је престала активна служба 31. децембра 2001. године, а са дужности сам померен и разрешен још крајем августа, с тим што сам користио онај месец и по дана годишњег одмора и она три месеца ми је било на располагању. И са нама је пошао исто мајор Тошић који је радио овде у Устаничкој 125, где сам и ја до тада радио у Контраобавештајној групи управе безбедности. Кренули смо по наређењу усменом колико знам из Сремске Митровице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, све сте то рекли, само да прецизирамо мислим да се направе, чини ми се да сте направили лапсус, рекосте 2001. године.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Да, `91. извините, `91. лапсус, лапсус. Мени је престала активна служба 1991.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 31. децембра 1991., е добро.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је било, све сте Ви то рекли и то разумемо, питање браниоца је било да ли је та група вас официра имала неког шефа, неког надређеног старешину, некога координатора?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Да, да. Међусобно смо се у путу договорили кад смо примили задатак у Шиду конкретно и од Мила Бабића, ондашњег начелника безбедности Прве војне области, који нам је уједно дао као вођу пута и ваљда по неким још потребама заставника мислим да се звао Бранко Корица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Да крене са нама, интерно смо се договорили да испред нас ако треба горе на командном месту код Мркшића, да се појављује пуковник Богдан Вујић. Е то је тај интерни био договор. Нама је речено да идемо у испомоћ, тако да смо се ми сви осећали да нисмо представници Управе безбедности који идемо горе да наређујемо, него да помогнемо тим органима безбедности, а они су носиоци тих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала, даље молим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Конкретно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Представите се колега. Колега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Конкретно је питање које су Ваше овласти биле на терену, овлаштења и тако даље? Кажете да сте били ипомоћ.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Да, разумео сам питање, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, кад нисам.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Наше су обавезе биле да помогнемо тим органима безбедности, да им изађемо у сусрет шта они од нас захтевају, не наводно, него били су малобројни, растурени по фронтовима, јединице и да се оно људство које је и после пада Вуковара прикупљено у Пољопривредном комбинату у Вуковару званом «Вупик», одатле транспортује у сабирне центре.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми да ли сте Ви писали некакве извештаје, рапорте или како већ зовете?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Пазите овако, по правилу службе органа безбедности ЈНА извештај завршни.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја питам сад конкретно, Ви кажете дошли сте на испомоћ, у пензији сте Ви и Ваше колеге, постоје ту ови стандардни да кажемо, редовни безбедњаци и ја Вас сад питам, питао сам за овласти, сад Вас питам који су Ваши, да ли сте писали некакве извештаје, ако јесте коме сте давали, ко је потписивао то, да ли су ти извештаји ишли на исто место где и по редовним, ето то.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Лично извештај нисам писао, није било потребе, јер колико је ту било ангажовано органа безбедности, ако би сваки писао извештај то не води ничему јер онај ко је носилац посла он после извршеног задатка сакупи све учеснике да му усмено реферишу запажања и носилац задатака пише информацију односно извештај доставља њему.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па то је питао колега, ко је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је онда овде носилац задатка?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Па овај који је био горе главни и одговоран, територијално одговоран у чијој су се зони дејства и ти задаци извршавали, органи безбедности претпостављам Гардијске бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли Вас је неко позвао, сакупио да реферишете? Вас из групе?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Мене није, ми смо као група ја, Томић и Стошић оно што смо имали рекли пуковнику Вујићу, а да ли је Вујић ишао и шта је он дао у којој мери је учествовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад није ми јасно то, испомоћ и како се то ради, нисам сад схватио ту Вашу улогу, да ли сте Ви саветници, да ли Ви прикупљате нека обавештења или формирате неку Вашу мрежу која опет за Вас прикупља обавештења?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Да, јесте, врме је кратко. Прво 24 сата боравимо горе, ми немамо могућности да стварамо мрежу сарадника, да водимо разговоре, апсолутно. Ми само помажемо тим органима безбедности да се то људство изврши тријаж, а тријаж ако вас интересује објаснио би шта је, да се изврши тријаж да се извуче то људство отале да није под отвореним небом јер је ту било и рањених и стараца и борбено способних, нормално и жена са дјецом и тако даље и тако даље и да се то што пре одатле.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, сад се извињавам што Вас прекидам, схватам то сте Ви и крели који су били задаци, реците ми да ли је у некаквом усменом делу или како год, да ли је у опису тог неког Вашег задатка био и контраобавештајни рад према официрима у Гардијској бригади, подофицирима, војницима и тако даље?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Ја Вас нисам разумео, опростите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да примећујете, не знам, да сазнате да је овај официр не знам узео неко борбено средство, да је овај опљачкао нешто или било шта тако?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То није био ваш задатак.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Наш посао је било искључиво.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми да ли сте икада чули.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Молим?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте икада, где сте радили пре августа '91.?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Од 1977. године кад сам завршио Вишу војну академију, радио сам у Управи безбедности ССНО на обухвату страног фактора, радне просторије су ми биле Устаничка 125.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Да ли сте имали по обавештајним, безбедносним некаквим критеријима надзор било какав над Гардијском бригадом пре?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не. Кажем, понављам вам радио сам на обухвату страног фактора.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте чули тада или после да је био некакав војни пуч од стране Гардијске бригаде према Генералштабу и о смени?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Нешто ми је о томе причао скоро, пред онај мој разговор са овим горе у Јеврема Грујића, пуковник Томић из Управе безбедности који је онда био премештен код начелника Генералштаба, мислим генерала Панића или Кадијевића, нисам сигуран у оно време ко је био.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је било после?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: После, ја сам отишао у пензију, то је било кажем пре две, три године.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тада кад сте били тамо нисте имали таква сазнања?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не, нисам појма имао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питања. Браниоци? Вујовић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок провоцирао и вређао Вујић Богдана и да ли има сазнања да је можда пуковник Радојевић Радована провоцирао и вређао Вујић Богдан, те је због тога Вујић Богдан искључио телефон на дуже време, да ли има нека сазнања у вези тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако, полако.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли ме је разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, господине Вујовићу, ту буде мало сугестије знате у начину како сте Ви поставили то.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, Богдан Вујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него да то мало разбијемо, да то мало разбијемо. Прво питање.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је изјава Богдана Вујића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је, Богдана Вујића зна није спорно, него овај други о коме говорите?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па изјавио је сведок да га зна, пуковник Радојевић?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Пуковник Радојевић је био мени одан начелник.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако је, о њему, да, да, то питам.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Јесте, он је био начелник по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените, господине Кијановићу окрените се према микрофону, према микрофону.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево сад ћу поновити још једном питање.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Ајде поновите још једном молим Вас.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведока, пардон.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Мени?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само мало, извињавам се.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Ајде.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сте Ви, значи провоцирали и вређали Вујић Богдана и да ли има сведок сазнања, да ли Ви имате сазнања, да је можда пуковник Радојевић провоцирао и вређао Вујић Богдана те је због тога Вујић Богдан искључио телефон на дуже време, то је Богдан Вујић изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључио телефон на дуже време?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када, када?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ево то је, молим Вас да не би дужили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не када је изјавио, него када у ком периоду, у ком времену искључивање телефона, разумете?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: То је тако, не, није се уопште изјаснио Вујић кад је то било, једном приликом каже. Једном приликом Вујић Богдан је рекао да су провоцирали, Радојевић да га је провоцирао и сведок да га је провоцирао, те је он због тога искључио телефон, да ли је то истина? У било које време, значи после дешавања у Вуковару па до данас.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Тачно је. Одговорићу. После мог првог саслушања овде и стављања ми до знања и сведочења Вујића у Хагу, шта је Вујић изјавио нетачно иза чега стоји конгломерат људи ко је год горе присутан био и жив, ја сам назвао Вујића телефоном, дословно му рекао извињавам се на вулгарности, шта је брљао, не оног момента је затворио слушалицу и није ми се више јавио. Ја сам поново пошто је Радојевић и Вујић скоро цео радни век као органи безбедности радили су заједно у тандему и добри су пријатељи, назвао Радојевића пошто смо ја и Радојевић били заједно

ту шефови у Устаничкој и исто је поступио и према Радојевићу. Још да завршим, нашао сам зимус Вујића стицајем околности на стоматологији на ВМА и исто сам га поприлично изгрдио, зашто му је то требало, одакле му то и тако даље. Још да напоменем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то, шта је то са чим се Ви не слажете?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: То је онај део што је он изјавио и у Хагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У његовим тврдњама, дајте, то нас занима.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Да, да, то ћу вам објаснити. То је изјавио и у Хагу и овде, да сам ја онај сутрадан кад смо ноћу око 2, 3 сата попоноћи оних 50 аутобуса из «Вупика» транспортовали ујутру је био мој и Стошићев задатак да одемо позади просторије «Вупика» која је ограђена и тако даље, тамо су они мали ниски метални хангари попут ових топлих леја које је сад помодарје по Шумадији, тамо је било још једно 150 до 200 људи и жена, да се одатле транспортују. Вујић је изјавио да сам ја тада сахранио 17 лешева, где нађе баш тај број 17 моје класе Војне академије, стварно, јер то ме је интриговало јер кад сам код Вас овде први пут разговарао захтевао сам да се доведе Вујић овде да се суочимо по том питању, једноставно сваком је познато да органи безбедности нису за санирање бојишта, купљење лешева. Али чињеница је што сам изјавио да сам видео да је изјутра док сам ја и Стошић транспортовали у 3 аутобуса ове људе из овога, позади су биле баште, воћњаци, то је новембар месец хладно је било свана, видео сам 4 `ајде максимално 5 лешева на удаљењу 50 до 150 метара тамо поред тих лешева људских којима нисмо ни прилазили нити ми је падало на памет, било је лешева од стоке и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле то је то.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: То је тај моменат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у његовом казивању не слаже се.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: И још само да допуним кад смо били, кад су ме позвали непосредно пред одлазак у Хаг, кад су хтели да идем, кад је био тужилац, био је овај Лукић бранилац мислим да је он Шљиванчанина, били смо непосредно пред су ме припремали у Јеврема Грујића и овај поручник који је мене саслушавао, он је Белгијанац, а гледао сам га на телевизији као експерта Шешељу на суђењу, није он никакав експерт он је обавештајани официр НАТО снага. Тада је тај поручник рекао тужиоцу из Хага који је водио тај предмет за Шљиванчанина, за Овчару, да ја настојим по сваку цену да поткопам, подвлачим и цитирам да поткопам исказ Вујића и одустали су. Онда је тај тужилац из Хага рекао Вујићу, ево га вама за сведока, а Вујић је мени рекао уколико ми Корица Бранко потврди само једну реченицу, мене неће звати и тако се и десило, а та реченица је да је наводно Шљиванчанин при оном увече скупи свих учесника у транспорту из «Вупика» рекао да се не изненадимо ако сада «четници» почну да кољу у «Вупику» Хрвате, ја то нисам чуо, ако је неко чуо нека то потврди и нека то изнесе, али ја нисам чуо јер је нас било ту већа група. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам нисам разумео само у вези Лукића, да ли је сведок рекао да је он био обавештајац, је ли тако?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Ко?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Лукић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Вујић је био контраобавештајни официр.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се, разумео сам Лукић, уреду, уреду.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: А обавештајац је био чисти НАТО снага, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, чули смо господине Кијановићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уреду је, уреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад говори о Лукићу, говори о Новаку Лукићу, адвокату браниоцу господина Шљиванчанина.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Јесте.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да, извињавам се. Пошто је сведок већ једном рекао на главном претресу да Вујић Богдан лаже и сад исто то потврђује, интересује ме сведоково размишљање, да ли је, односно мишљење, да ли је Вујић Богдан склон лагању и измишљању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, одбија се. Није на сведоку да цени казивање другог сведока, то може да каже, то није тачно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мислим пошто га позна. Добро. Уреду, моје је да питам, а Ви да одбијете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него је тачно ово, па немојте. Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Из ког места су се упутили када су кренули за Вуковар?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Ми смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понављате господине Вујовићу. Вујовићу понављате, јер то нису питања, то нису нова питања.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се, уреду, уреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је остао при свом казивању од раније, само нешто ново ако имамо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се нећу понављати, ако се понављам Ви само одбите питање, ја се извињавам онда моја грешка, нема проблема. Када су кренули значи са тог места где су били, да ли су негде свраћали или су директно ишли за Вуковар, односно у Негославце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте га и данас је рекао да су свратили у Шид код Мила Бабића и тако даље.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: То сам у првом исказу детаљно објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет понављамо, понављамо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли су обилазили породице том приликом у том путу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Породице своје да ли су обишли год пута?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Битно је због осталих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Битно је. Одговорите, битно је. Да ли сте обишли пре одласка у Вуковар, да ли сте обишли своје породице.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А да ли сте извршили технички преглед возила, требовали гориво и слично или сте се одмах упутили?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Возила којим смо се пребацивали?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Нисмо, то је било моје службено возило «застава 101», са којом сам пошао 28. септембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што је то сад битно.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: У Бегејце код Зрењанина, из Бегејаца истим возилом смо дошли у Сремску Митровицу и из Сремске Митровице истим возилом ја сам возио ишли смо прво свратили понављам код Мила Бабића у Шид, ту се задржали пола сата, сат не могу сада да лоцирам време тачно, дао нам је за вођу пута Корицу Бранка заставника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не понављајте.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: И тако даље.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, уреду, уреду, значи нисте вршили технички преглед никакав у том периоду?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Није било потребе, кад је возило технички исправно, прегледали су.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Да ли сведок зна где је Митница и Бугарско гробље у Вуковару?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате где је.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одмах ћу објаснити због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такозвано Бугарско гробље у Вуковару, Бугарско гробље?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Како не знам, био сам на том гробљу, није у ствари гробље, то је касарна. Ја сам био у касарни, а да ли постоји гробље нисам запазио.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Кад се пође из Негославаца према Вуковару.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уреду, уреду. Само одмах да дам објашњење пошто кроз исказ сведок нон стоп говори Митница и Бугарско гробље, овај да Бугарско гробље, а у ствари говори о касарни и говори, то је сајмиште није Митница, говори о касарни и говори о Јеврејском гробљу, а не Бугарском. Истина је на Митници се налази Бугарско гробље, али на Сајмишту значи код касарне се налази Јеврејско гробље. Све се то види кроз, само сам хтео да утврдим, значи то што причате није Митница и Бугарско гробље, него то је Сајмиште и Јеврејско гробље, због осталих анализа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ово нека буде примедба на казивање сведока, примедба у смислу што Вам приговара неко ко је живио и одрастао у Вуковару и боље се разуме у топониме тог насељеног места.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, није проблем никакав него само то да решимо због осталих изјава.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Да, да. Све што сам рекао Бугарско гробље искључиво се односи на касарну на Митници.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уреду и ово што сте рекли Митница, то се односи на касарну.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: На касарну да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уреду, то је значи Сајмиште и Јеврејско гробље. Уреду.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: То је тај географски појам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уреду.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Као што је касарна ВМА на Бањици рецимо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само мало. Да ли је сведок тад кад је био у Вуковару да ли је чуо да се предао Митнички батаљон или да је у току предаја Митничког батаљона?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Нисам разумео ни чуо питање.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте. Да ли сте икад чули за предају Митничког батаљона у Вуковару?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули за то?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Чуо сам за предају Митничког батаљона при тријажи и саслушању касније војних заробљеника у Сремској Митровици, комплетан тај батаљон сам имао у својој бележници по формацији од чете, вода до одељења. Највише сам се задржавао у разговору са Комшић Здравком, он је био командир једне чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Не морате детаљисати. Само ме занима, то сте чули дакле касније у Сремскомитровачком затвору?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Касније, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Касније кад сам вршио тај тријаж јер смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније у односу на овај Ваш боравак у Вуковару?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу касније.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Али то нема везе са боравком у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок тамо док су били на Велепромету и док се вршила тријажа, да ли је можда чуо да се тамо налазе цивили који су са Митнице дошли?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Ја њега слабо чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабо га чујете. Слабо Вас чује господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да пређем негде или не знам.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Иначе сам мало начет, ја сам Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок док су вршили тријажу тамо, значи док је био на Велепромету, значи тријажа жена, деце и док су транспортовали аутобусе, да ли је чуо да су ти цивили са Митнице?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок каже да су стигли у Вуковар 19.11. пре подне и да је навече из Велепромета у периоду од 19 до 20 часова па до 1 час после поноћи извршили евакуацију са неких 50-так аутобуса, у њему непознатом правцу. То се значи мисли на евакуацију становништва, жена, деце и старијих, значи људи, па је питање да ли сведок зна одакле су та лица дошла из којег дела града, одакле су доведена, да ли сведок зна, да ли се сећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тако што?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Поновите ми Ви питање, молим Вас извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте о тој евакуацији са Велепромета тог «Вупиковог» у току тог дана, 50 аутобуса и тако даље, пита Вас Вујовић Вас пита да ли знате, да ли имате сазнања одакле су ти људи.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Општи закључак и помисао, пазите је да су житељи Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ближе.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Али нисмо били у могућности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ближе нешта типа да су из овог, из оног дела град, ето то?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта добијамо тиме Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Због аланизе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тражили да поставите два питања сведоку.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Због снимака, свега, ја сам рекао тамо, значи имамо ВХС снимке која је морам убацити у анализу нормално и да дођемо до неког закључка, односно 100% већ је то решено, али није наодмет ништа, мислим што се мене тиче, Ваше је да ли ћете прихватити или нећете. Када су аутобуси стигли у касарну и док су они били у касарни, да ли је сведок чуо да су ту у касарни у једној просторији смештени затворени или притворени Весна Босанац и Марин Видић Били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли тих сазнања те врсте?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не. У касарни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Је ли знате ко је Весна Босанац и Марин Видић Били?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Шта јел знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли ко су ти људи, ко је Весна Босанац, ко је Марин Видић Били?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Касније знам кроз разговор са њима у Сремској Митровици.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро уреду то.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: А за Весну Босанац сам чуо још пре него што је Вуковар пао, на основу службених белешки.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, него питам само да ли је тад кад је био у касарни, тад кад је сведок био у касарни, да ли је чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је. Одговорио је.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Весна и Билић колико ја знам нису били у касарни, ја не знам ко је био у тим аутобусима, ја кад сам дошао.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уреду, уреду, добро је.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Ја кад сам дошао из Митровице, односно из Шида.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уреду је, уреду је.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Кад сам први контакт остварио у животу са Шљиванчанином њега сам затекао да разговара са Весном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је било?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: То је било поред командног места тамо неке просторије, знате командно место је шири простор, ту је команда, ту је штаб, ту је позадина, ту је центар везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, то је сведок рекао, да добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, то је рекао.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Шљиванчанин је имао тамо неке просторије.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уреду, то сте рекли.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: И у том моменту је разговарао са њом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Са ким је Вујић био у болници?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Шта са ким је био Вујић?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У болници, Вујић Богдан?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: У болници?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да ли је био сам или је још неко био са њим, испред ваше групе?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Вујић је отишао ујутру у болницу са Шљиванчанином колико знам, био је тамо, а после тога је отишао тамо где му није место, где му је Управа безбедности озбиљно замерила и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита Вас Вујовић с ким је отишао још?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Отишао је, не знам ја оно изјутра са ким су отишли. Нама је кад смо завршили ово у «Вупику», утоварили аутобусе и све скупили се код дежурног официра, речено ујутру ко иде у Војну болницу, Шљиванчанин, Вујић се јавио и мислим да је и Славко Томић ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, то сте рекли прошли пут.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Славко Томић колико се сећам, дабоме, Корица Бранко и он изгледа да је ишао, колико се сећам, а мени и Стошићу је

изричито речено «вас двојица, односно ви Кијановићу са мајором Стошићем ујутру позади, ту има још људи, доћи ће аутобуси, то утоварите, после тога идите на Митницу, на Бугарско гробље у касарну», баш овим речима дословно и тамо смо негде ми били око пола 12 отприлике у касарни, у 12 кад су пристигла она три.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, то сте све рекли, да ли је сведок био у болници уопште тад?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Нисам у болници био апсолутно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па онда ја морам да сведок коментарише ову Вујићеву изјаву, овако каже, то је значи транскрипт од 11.05.2007. страна 17, ред 1, члан већа је уписао баш тај податак то сам приметио, да је рекао да сам ја са Кијановићем у његовом возилу дошао до болнице и да сам их довео до Шљиванчанина, ако се сећате тога, Вујићеве изјаве, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то страна?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Страна 17, ред 1, од првог реда јелда. Значи.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Апсолутно не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Кад сам ја питао какво је возило било, па је Вујић рекао да сам ја или Станко, заједно са Кијановићем, да смо дошли у болницу са тим возилом, Кијановићевим возилом, да смо их довели до Вујић Богдана и Шљиванчанина?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не, Вујић је ту побрчко лончиће, ми смо увече са командног места из Негославаца мојим возилом ја, Вујић, Стошић и овај покојни Славко, отишли до «Вупика» и оставили возило пред улазом и ушли унутра и онда Вујић се негде изгубио, чекали смо га после тог завршеног задатка и мени Славко каже «Кијановићу идемо можда је Вујић отишао са неким од ових познаника из команде бригаде» и ту стварно се он као и љутио, нормално оставили смо га. Али за болницу побрчко је лончиће, сигурни будите.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, то сам напоменуо зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Нисам га возио.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сте пронашли то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју тврдњу је изнео Богдан Вујић?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Вујић Богдан је изнео тврдњу, да је Кијановић и Томић да су тражили да их не ко одведе до Шљиванчанина, да обавесте о стању у касарни и онда је каже Мирољуб, командант каже неки па је рекао ту Станко или ја, да су они питали нас, то су каже неки команданти били, па смо ми њих одвели до Шљиванчанина, разумете, па имате, нисте пронашли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где пише то?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисте пронашли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само мало, ево га сад ћемо одмах то, кад сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Страна 17 ред први.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, «ма дошли смо војним моторним возилом», одатле почиње, «ово сада схватам господине председниче».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате га Ви «с каквим сте ви скалом, кецом или са којим сте дошли», он Вам каже «дошли смо војним моторним возилима, ја знам да се господин Вујовић возио у том возилу», а они су дошли војним моторним возилом и шта је сад, у чему је проблем?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Чекајте, где сте Ви то, можда, ја не знам шта сте, која је то Ваша страна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Страна 17, ред први.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Мени почиње овако, ја се извињавам, не знам сад, «ма дошли смо војним моторним возилима», тако почиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то сам и ја прочитао. Претходно га Ви, претходно питање Ваше је питање на претходној страни, «с каквим сте ви скалом, кецом или са којим сте дошли» и сведок одговара «ма дошли смо војним моторним возилима», и шта је сад проблем?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Дошли смо војним, е па сад даље идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ту сад проблем?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И онда каже, то је први, други, трећи, четврти, пети ред и онда то схватам да он као Вујић мени говори да схвата да је то нека провокација према њему, сад ако треба да му одговорим баш прецизно па говори «не, сад», ви у ствари говорите онда нешто, не сад па не да бисмо ми оценили да је то провокација, ја то не ценим као провокацију, он вероватно има разлога зашто то пита, па Вујић Богдан каже, «па има, вероватно има, али ја исто имам разлога сад да му кажем да се он возио у том возилу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте га, Ви можете да га питате овако, да ли прво да ли Вас познаје, да ли Вас зна.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, може се сведок окренути, да ли ме зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овог човека?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Вујовић Мирољуб?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Вујовић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирољуб?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог дана, тог дана кад је Вујић отишао у болницу, а Ви кад сте отишли у «Вупик», да ли сте тога дана евентуално ишли са неким да тражите Богдана Вујића?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са неким Вуковарчанином?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас одведе да тражите Богдана Вујића?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не, није ми треба, није.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То, ја Вам кажем што је Вујић, ја морам сад да Вам прочитам, јер Ви нисте до краја прочитали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е сад пошто Ви кажете да је он возио, у којој је то ситуацији било и у којој прилици и Вујић каже «у ситуацији кад је ишао у болницу да тражи мене заједно са пуковником Томићем и Кијановићем», значи он каже да сам се ја возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сад?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сад, ево сведок то негира, а те тврдње, те тврдње.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уреду ја Вас молим само да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврдње Богдана Вујића, сведок ево негира.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, него ја коментаришем то што сте Ви рекли да нигде не стоји, стоји ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па то да је Вујић Богдан то рекао. По сазнањима сведока ко је одредио да аутобуси са заробљеницима иду у Овчару и ко је то организовао? По сазнањима сведока да ли је нешто сведок знао у вези тога? Јесте разумели?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Ја немам појма ко је наредио да војници, да аутобуси они из болнице дођу на Овчару, само ми је речено да сачекамо тамо аутобусе пре него што су они отишли у болницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: А ко је наредио и ко их је упутио ту, ја немам појма, ко је задужен био за евакуацију из болнице да их смести тамо и попише, шта то треба да се ради, то не знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Вашем најбољем схватању, дакле имате знања разне врсте, искуственог типа, тог типа тамо локалног.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Да, тренутног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Снима, тренутно видите шта се дешава и тако даље, имате сазнање о организацији, начину функционисања, линијама командовања, ко је то могао?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: То је могло да уради искључиво онај ко је био и задужен да евакуише болницу, и ко је био носилац тог задатка а то највјеројатније зна командант јединице у чијој је зони борбених дејстава била болница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Знамо да командант зна.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: То је по субординацији и војним правилима.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Питање ко је сведоку, значи ко је сведоку рекао или наредио да иде у касарну да сачека аутобус? Значи од официра, претпостављених неких, ко је рекао да иду или су то они сами отишли на основу неког договора пријашњег или како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте да сте били тамо у соби дежурног официра и после тога што је на Велепромету било и онда је било одређено да ће Вујић ићи у болницу и да је треба ваљда и Томић, а Ви и овај.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Да, Стошић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стошић да у касарни сачеката аутобусе.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Сачекамо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита вас Вујовић ко Вам је то, ко је то одредио да Ви и Стошић сачекате аутобус.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Мени се чини да је то био Шљиванчанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шљиванчанин.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Колико се сећам, нисам сигуран, подвлачим.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Када су били у касарни, да ли су контактирали са командантом касарне?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не, нисам ни знао ко је командант касарне, нисмо га контактирали, апсолутно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А да ли су са неким ступили уопште када су били у касарни, у контакт са неким када су били у касарни?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Шта да ли је?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сте са неким ступили у контакт када сте били у касарни, са било ким?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Случајни пролазника, војника и неколико полицајаца појединачно у шетњи горе где су ти аутобуси паркирани постојале су клупе за седење где смо седели ја и Стошић, пролазило је поздрављали су, онако војнички, здраво-здраво, запали цигарету, тражи упаљач, ето у том смислу, али никаквих разговора службених ни са ким није вођено.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна Лукић Бранислава?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Шта да ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете особу под именом Лукић Бранислав?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Када долазе аутобуси како сведок и Стошић, како они дочекују те аутобусе, како их они, на који начин, шта предузимају, које радње?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је ишта ближе прецизирано какав је Ваш задатак ту у ствари?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Задатак је наш, како нам је сугерисано и речено, да не дозволимо приступ и извођење људи из тих аутобуса. Службени контакт са лицима која су доведена никакав није постојао нити је било могућности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: А ни потребе да се оствари. Они су седели у аутобусима, почело се окупљати повремено пролазника, војника, односно униформисаних лица, да ли су војници. Војници нису били јер нису били млади, млађи мислим. Прилазили су аутобусима, имам осећај да су се

препознавали од раније са тим који су у аутобусима, претили су им, хтели су да, имали су намеру колико сам могао да проценим да их извуку, нисмо дозвољавали, а у аутобусима исто колико се сећам на предњим седиштима до сувозача примећивао сам беле упртаче, па закључујем да су то били војни полицајци као пратиоци и обезбеђење тих аутобуса, мада су ови стално навлачили завесице од аутобуса оне да их ови отуд не би евентуално повредили кроз стакло и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали с ким, јесте ли имали људство са којим би могли да извршите тај задатак?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Нисмо ми имали људство са којим би могли да интервенишемо, нико нам није доделио никакве војне полицајце нити наоружане припаднике оружаних снага, него ето ми смо тако упућени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок позна Александрић Бранимира?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не. Александрић Бранимира?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Одмах да објасним, то је лице које је дошло са др Станковићем у том тиму за ексхумацију лешева и оно, онај тим знате што је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ отишло.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су већ отишли. Нису се они срели.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Је ли тако беше, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су тај дан отишли за Митровицу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, у ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те вечери су они отишли за Митровицу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја мислим да нису, има у снимку.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Да се не навлачимо, извињавам се, са овим питањима познајем Јанка познајем Марка, стицајем околности где сам радио од органа безбедности само сам познавао начелнике, дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Армијских одељења и начелнике..., ја сам радио на страном фактору, а ниже оперативце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, добро нису ово лица која су у том смислу интересантна.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не, да не би било питања познајем ја Јанка, познајем Марка, шта ја знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна др Станковића, директора ВМА?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Кога?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Начелника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бившег начелника ВМА и бившег министра војног др Зорана Станковића?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Њега сам упознао кад је постао министар тек, видио, па сам упознао Павковића кад је постао медијска личност на Косову.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је њега видио тад у Вуковару или је чуо да је он тамо? Тад кад сте били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада кад то, колико сте већ били у Вуковару, да ли сте га видели у Вуковару?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тад кад је вршена тријажа и кад је Богдан Вујић отишао у болницу, значи том приликом, да ли су добили неке спискове непријатељских снага, да ли су имали неке спискове?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Шта да ли су имали?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сте имали спискове лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили неке спискове?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Имали смо своје службене пиштоље које смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спискове, спискове, не пиштоље.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: А спискове, не, не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Спискове од непријатеља, од лица која су била на непријатељској страни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, каже не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не знам да ли ме је разумео, па зато. Ништа то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко? Милојевић.

Нису то била два питања господине Вујовићу.

Изволите господине Милојевићу.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Хтео би господина пуковника да питам да ли је остало нешто од заробљеника у хангару, у касарни или било где када су се они повукли за Митровицу, тј.да ли су они све заробљенике које су затекли тамо испратити у Митровицу за време њиховог боравка?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Јасно ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Оно што је било на отвореном простору у «Вупику» ноћу што је отишло, отишло, нисам приметио да је још неко остао, не знам, оно што је било позади у оним металним хангарима тамо према баштама ујутру сам утоварио са Стошићем три аутобуса отишло, да ли их је још негде било није ми познато.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли Вам је познато да ли су транспортовани сви заробљеници који су били у касарни, ако их је било?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: У којој касарни?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: У касарни у Вуковару?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: На Митници?

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не знам која је то касарна, сад та како је зовете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касарна је једна једина у Вуковару.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Једна једина у граду.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: То је та на Митници, ја нисам залазио у касарну ни у једну просторију.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Не питам да ли сте Ви већ.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Немам сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако реците, тако реците да немате сазнања о томе да је било на касарни, да је у касарни било исто заробљених људи. Добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Хтео би само да ли се слаже, ја се извињавам поставићу једно питање, на то је можда одговорио сведок, а желео би да ми понови само. Када су они тачно напустили Вуковар, он, Богдан Вујић, Томић, који је дан само?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то. Ајде.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Добро, ја мислим да је то био 19. или 20. немојте ме, напустили смо Вуковар нешто између 21, око 21-22 сата ту је, чекали смо дуго јер Мркшић није дозвољавао да кренемо сами без обезбеђења па је дао једно возило «бов» испред нас да иде. Оно је стигло у Шид док сам ја са њих петорицом са «стојадином», нисам још био сигуран до Негославаца.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Значи можемо да констатујемо да су они напустили Вуковар 20. на ноћ на 21. је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже да ли је то 19. увече или 20. није сигуран, али је то увече.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Само још једно питање, да ли су аутобуси отишли пре њих или после њих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Који аутобуси, на које аутобусе мисли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове из касарне.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ове заробљенике који су транспортовани у Сремску Митровицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви ови аутобуси.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Из «Вупика» они аутобуси који су ноћу, они су отишли негдје око 3 сата попоноћи, ми смо остали сутрадан цео дан били на Митници и тако даље, па смо тек сутрадан навече кренули око 21 час, можда и нешто више тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Само тренутак, а да ли је тачна тврдња господина Богдана Вујића да су аутобуси били у 4 сата ујутру у Шиду?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Где у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви сазнања те врсте?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Немам сазнања где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су аутобуси са заробљеницима?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Ја немам сазнања, то сам и раније рекао, остајем при томе немам сазнања о томе где су отишли аутобуси, онда нисам имао сазнања, пардон да будем прецизнији, онда кад су отишли, нисам знао где су отишли. Доласком у Сремску Митровицу и почињу информативни

разговори, отварање мозаика, онда сам видео да је гро тог људства дошао у Сремску Митровицу у сабирни центар.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли знате како се зове одговорно лице које је примало заробљенике у Сремској Митровици?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: У Сремској Митровици је испред Управе безбедности био пуковник, само моменат један, ма ту је био код мене, убио га бог где ми је сад стало кефало, ма Жућа онај.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да није пуковник Ђокић?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Максимовић Југослав, у праву си.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Како?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Максимовић Југослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у Митровици постојало неко крило, одељење, део који је био предвиђен, знамо да је затвор у Сремској Митровици цивилни затвор?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да ли је због тих потреба смештаја ратних заробљеника одређен неки део за ратне заробљенике и да ли је био под посебним режимом?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Затвореници су били размештени по оним просторијама, кулама затворским, по собама, ми смо имали тамо испражњене, сваки од нас оперативаца по једну собу где смо водили информативне разговоре. Југослав је горе са Управом затвора имао једну исто просторију где је ту око њега боравио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Међутим, касније. Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Само још једно питање, да ли му је познато да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам зашто то питате.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да ли су вођени неки досијеи или картони од тих затворенике у Митровици, ако му је познато?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Није ми познато, осим оних спискова ко ји су сачињавани при евакуацији и смештањем људства у аутобусе, ти спискови вероватно су достављени доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су вођене неке евиденције о тим људима у Митровици?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су у Митровици вођене неке евиденције, где се ко налази, колко људи, за колико људи треба?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Вођено је, вођени су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спремити доручак, ручак, вечеру?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Апсолутно, постојали су спискови по павиљонима где је свака била је оформљена и амбуланта тамо за њих, радила је Весна Босанац.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Још само ово питање, да ли зна где би се могли обратити, где су депоновани ти спискови случајно ако зна?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Е то ми није познато, касније је Максимовић Југослав пуковник да ли их је доставио Управи безбедности, да ли Милу Бабићу, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема питања више.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Ништа.

Сведок трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Кијановићу, можете ићи.

СВЕДОК БОГОЉУБ КИЈАНОВИЋ: Хвала, ја мислим да је ово последње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надамо се.

Позовите сведока Цревар.

Сведок МАРКО ЦРЕВАР

Са подацима као са записника од 24.01.2005. године, упозорен, опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Цревар. Име Вашег оца је?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Никола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: 1964.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: У Новим Бановцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме се бавите? Шта сте по занимању?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: По занимању сам полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али се не бавите тим послом, него?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Не бавим. Радим као возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као возач у?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: У фирми «Вода Врњци».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали проблема да дођете данас, оно што нам јуче наговестисте?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Чућу. Чућу пошто се нисам срео са газдама, било је послеподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није никакв пробме, даћемо Вам сва одговарајућа правдања.

Саслушаћемо Вас и данас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте нам рећи, дакле ништа не смеет прећутати. Подсећам Вас да само да кад сте сведочили овде пред овим судом, то је било 24. јануара 2005. године, да сте положили заклетву за сведока, па Вас подсећам на обавезе из те заклетве.

Господине Цревар да ли остајете при том свом казивању из ове суднице, ето од пре 3 године, је ли?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се у међувремену чега што присетили?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте евентуално са неким разговарали, видели какве документе па Вас то подсетило?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се присетите неких ствари?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Одбрана? Вујовић.

Опт.Вујовић је тражио да Вам постави неколико питања поново, па из тих разлога смо Вас поново звали, знате.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Изјава из истраге 26.06.2003. године, страна 3, 7 пасус, сведок каже да је видео аутобусе у касарни и да је то било 19.11. па је питање када је то у касарни било у односу на предају Митничког батаљона? Да ли ме је сведок разумео?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Када је то било.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тад кад су у касарни аутобуси, у односу на предају Митничког батаљона, који је то дан? Тај дан, сутрадан, прексутрадан, пет дана, пре касније?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Не знам. Не знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се може сведок.

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Ја нисам присуствовао предаји Митничког батаљона.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, да ли сведок зна када је предаја Митничког батаљона била?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том записнику у поступку истраге Ви кажете «у односу на ослобођење Вуковара, кажем да су се од јединица хрватске војске и полиције практично предале јединице на Митници и то 19.11.'91. године, а да су практично остали делови града били ослобођени»?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Да. Шта је ту спорно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Па 19. је била предаја, да, предали су се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19., данас рекосте да не знате кад је то било, пита Вас Вујовић када су се они предали, а Ви кажете не знате?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Не, ја мислим размишљај да ли, да је то била можда нека колона или нешто па да сам присуствовао тој колони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него да ли имате сазнања, Ви ст Вуковарчанин тамо па евентуално претпостављај да су то неке ствари које сви Вуковарчани знају.

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Они су се предали 19. и то је крај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми смо чули да то није било 19. него да је то било 18. а и неке документе смо видели у том правцу да је то било 18.

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Могуће, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће, мислим година је прошло после тога.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: За чега је то рекао, за Митнички батаљон, сад нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: За чега је сведок говорио, за предају Митничког батаљона, а у односу на тај дан што сведок помиње кад је било ово у касарни?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Кад је било у касарни?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, у односу на то што говори о Митничком батаљону, о предаји?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Ово у Вуковату што кад што су били, то је мислим било 19.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: За чега, за Митницу или за касарну?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: За касарну.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти дан? Ако је 19. дакле исти дан?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: За касарну да, 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је рекао да је по доласку Гардијске бригаде читаво време био у штабу код Тешића где се налазио Јакшић, а то је кућа Мирка Јагетића, па је питање до када се он и Јакшић налазе код Мирка Јагетића у кући, односно у штабу код Тешића?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Па до краја. До ослобођења града.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи и ти и Јакшић?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Сам се ја налазио.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Ја до краја, до краја ослобођења сам ја био.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не ово је питање значи до када он и Јакшић остају? Ти и Јакшић докле остајете код Тешића?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Па не знам да ли је Јакшић остао до краја, ја не знам сад кретање Јакшића, али ја знам да сам био до краја тамо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Да ли сте са Тешићем и осталима из штаба тад кад је било ослобођење Вуковара, попили бар једно пиће што се каже? Ти и Јакшић и да ли је, ако је био Јакшић?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Није са навођењем, јелда. Да ли се сведок можда сећа да је Тешић честитао Јакшићу на ослобођењу града?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је рекао да Јакшић није командовао, што је истина, да није постојала нека званична команда Територијалне одбране, што је такође истина, па је питање, да ли је Јакшић сведоку издавао било какве наредбе и ако јесте, како је то изгледало?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Не, нисам ја имао никакве наредбе ми није издавао.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, Јакшић да ли је теби наређивао нешто?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок био начелник безбедности или орган безбедности за време ослобођења Вуковара и ако је у којој формацији је то био?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: По формацији нисам био фактички код никога, пошто је познато ја сам био као полицајац и у то време сам бринуо значи о томе, о људима који су долазили код нас у једнице, као што знаш и сам, да се не би ту убациле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које јединице?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Неке групе или људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које јединице?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Који су са супротне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У коју јединицу?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: У људе који су били са наше стране, значи Територијална одбрана, међу Вуковарчане јер не могу ја знати, не познајем јединице војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Али знам људе из Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Кад кажете то, да ли је то термин или је то формација Територијална одбрана, тетиторијалац да ли је термин или формација? Не, не, по сведоковом мишљењу кад говоори, сад спомиње и каже постоје формације, а сад спомиње, па да то разјаснимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све полусугестија чиста. Све полу, али само пуштам.

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Не знам, термин или формација.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То се већ види, нема везе је ли сугестија или није сугестија, то ћемо друкчије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како није господине Вујовићу, како није.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нема везе, то ћемо извући, кроз друге анализе, небитно је сада шта се каже. Значи сведок није био начелник безбедности?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Нисам био начелник безбедности.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Да ли је сведок Јакшићу подносио неке извештаје оперативне процене, безбедносне процене?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јакшић каже да јеси, зато.

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: У писаном облику, у писаном облику ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У усменом?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Ни у усменом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда.

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Никаких, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда чему ово у писаном не?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако није било ни усмено.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок прешао у полицију пре мог или Станковог постављења за команданта Територијалне одбране?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Полиција је формирана 25. већ 11. после рата. Значи после ослобођења, 25. сам почео радити у полицији.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, питање је да ли си прешао значи пре постављења мог или Станковог за команданта, пошто сведок говори да не зна да ли сам ја постављен или Станко за команданта, па је питање значи да ли си прешао пре у полицију, пре него што смо нас двојица постављени или си после?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајде на други начин, једно те исто на други начин.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се сећаш тога?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не сећаш се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било пре?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Шта је било пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било пре, њихово постављење, односно Мирољубово постављење или Ваш прелазак у полицију?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Па колико је мени познато ја мислим да је Јакшић пред крај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте рекли.

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Пада Вуковара смењен.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ко му је наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте прешли у полицију кажете 25. пошто.

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: 25.11. је почела радит станица милиције.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто Јакшић каже да је он био начелник безбедности, ко му је наредио да оде из Територијалне одбране и пређе у полицију?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Није ми наредио нико.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи самоиницијативно?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Па прешао сам пошто сам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како је он то самоиницијативно напушта ТО као орган безбедности да то, само мало, како је он прешао на ту дужност а сад је

рекао да смо Станко и ја команданти, односно ја командант, како он прелази значи у полицију, а није се обратио ни мени, нисам му ја дао одобрење, сад не може то кад он каже да није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није, он каже да није одговарао ни Јакшићу ни Вама, никоме он ради оно што је радио самоиницијативно.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сам ја икада издао било какву наредбу сведоку?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сам ја био стациониран у штабу код Тешића?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Не. Не стало, долазио си.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Не, ниси био стациониран у штабу Тешића, виђали сте, долазио си тамо ко и сви остали понекад, али ниси био ту стациониран.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, то је. Пошто је сведок рекао да је Јакшић био ко Тешић, значи тамо исто ко и он, како то да ја нисам стациониран код Тешића, а ја сам сада командант? Како то сведок објашњава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, одбија се. Како то да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Можда ми је неко забранио да дођем тамо, па питам можда сведок има нека сазнања.

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Немам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: На основу чега сведок каже да сам ја постављен за команданта Територијалне одбране пре ослобођења града, а не после ослобођења града, који су му то параметри, на основу чега је он то закључио односно да тако каже, на основу чега закључује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, хоћемо ли на исти овај начин саслушавати и наредне сведоке?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нећемо, нећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Погледајте, сведок каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ове сутрашње. Сведок је одговорио, сведок је на ова питања већ одговорио и рекао је да при свему томе остаје.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Нисте Ви разумели питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако хоћете да поново саслушавамо сведоке, али онда ћемо да то радимо како треба.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ви нисте онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћу прво ја да салушавам, па ћете онда Ви доћи да постављате питања.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ви нисте разумели онда питање или ја нисам добро поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесам, сведок је то рекао. Ви сад питате сведока, питали смо га то прошли пут. Он каже пре завршетка борби у Вуковару Јакшић је смењен и Ви сте постављени.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Како закључује то, да ли ја наређујем нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ми смо га питали како, ми смо га питали шта су параметри, Ви кажете параметри, ми смо га питали, како то зна, откуд му то да је то било пре а не после, питали смо.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: На основу чега је сведок закључио да сам ја командант, да ли је видео наредбу неку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то је сад друго питање.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сад Ваше ново питање. Прво је било на основу чега закључује који су му параметри да утврђује да је то било пре.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, мислио сам и ово, добро, уреду, уреду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је ово додатно, питали смо сведока. Ми смо то питали сведока.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: На основу чега закључује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Господине Атанасијевићу Ви нисте болесни, Ви хоћете да напустите судницу да бисте попушили цигарету. Не може, не може. Седите. Тако је, седите до паузе, брзо ће ако господин Вујовић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, готово је само, значи на основу чега закључује да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да. То је одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате да је одговорио и немојте да понављамо питања.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да вам искрено кажем више не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако хоћете да саслушавамо сведоке изнова.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уреду је ако је одговорио, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако како треба, тако ћемо и радити, али сте Ви рекли, желите да им поставите пар питања, да се неке ствари разјасне. То није разјашњавање ако их Ви поново питате исто, то није разјашњавање.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уреду, уреду, ја сам рекао Ви одбите, нема проблема, не могу ја сад све да попамтим, више сам полудио од ових анализа.

Да ли је сведок био у болници, односно код болнице тога дана кад су били аутобуси у болници?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли су официри неки можда тражили да их одведе до болнице?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Не.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, неко други? Нема.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Председниче, ако дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Изволите браниоче наравно.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ако нико од оптужених нема питања, ја бих да искористим присуство сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Сведок је одговорио да је полиција формирана 25.11. значи после ослобађања Вуковара, а да ли је било пре ослобађања Вуковара говора о томе да се формира полиција и да ли је било у том смислу пријављивања ко би био припадник те полиције која би наводно требала да се формира, да ли има сазнања?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Није.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли сведок познаје Дукић Николу званог Гицу?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ово Вас питам зато што је он у својој изјави рекао да је било говора да се формира полиција и да се он пријавио.

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Није ми познато.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко? Да, да, изволите.

Ма нећемо, сад завршавамо још имамо једног сведока то је 15 минута.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд и јуче, тражите је ли тако?

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Ја би за јучерашњи и за данашњи дан, ја у мојој фирми губим дневницу. Значи газда ми то неће да плати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Моја дневница износи негде око 1.100,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нови Бановци – Београд и назад 500,00 динара и јуче 500,00, то је 1.000,00 динара и две дневнице по 1.100,00, то је укупно 3.200.00 динара.

Сведок тражи путне трошкове и изгубљену зараду, те се сведоку на име путних трошкова досуђује укупно 1.000,00 динара и на име изгубљене зараде 2.200,00 динара, а све привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Цревар можете ићи.

СВЕДОК МАРКО ЦРЕВАР: Хвала вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете те новце од суда одмах и позовите сведока Савића.

Сведок ЛАЗАР САВИЋ

Са подацима као са записника од 25.03.2005. године, упозорен, опоменут, уз подсећање председника већа на заклетву за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Савићу, још једном.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца је?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Драгомир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Квалификовани механичар и возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: У Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Змај Јовина бр.130, је ли тако?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: '51.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Савићу данас ћемо Вас саслушати као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговора, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, све чега се сећате дужни сте да нам пренесете, ништа не смете прећутати. Подсећам Вас да сте положили заклетву за сведока пре око 3 године кад сте сведочили у овој судници, сећате се тога?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Па нешто се сећам, нешто се и не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли се сећате да сте сведочили овде у овој судници?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било по нашим подацима 25. марта 2005. године. Знате, ево 3 година значи било и прошло.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете при тој својој изјави?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се у међувремену чега присетили, нечег новог?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Не знам овде сад ни моју изјаву ето да вам кажем сад, не могу се сад сетити ни све шта сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни све што сте рекли?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а не нешта ново. Добро. Питања? Браниоци? Вујовић. Господин Вујовић је желео да Вам постави пар питања, па смо Вас зато и звали.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Добро.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је на главном претресу 25.03.2005. године рекао да је пре рата радио у Саобраћајном предузећу које се тада звало «Чазматранс», шта је сведок радио после рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да одговорим. Радио сам као директор Саобраћајног предузећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог истог?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Другог које је формирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неког другог?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: У тој фирми где је био «Чазматранс» формирано је Јавно предузеће «Саобраћај Вуковар».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Саобраћај Вуковар»?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: До када је био на функцији директора?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте били на тој функцији?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: До конца `97.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Доласка хрватске власти у Вуковар.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок код истражног судије 26.02.2004. године, други пасус, говори овако, цитирам «13.12. сам ја дотерао од моје вивше фирме «Чазматранс» аутобусом, нашао сам у једном селу први аутобус, довезао линију из Вуковара за Београд», па је питање да ли то значи да је сведок 13.12.1991. године довезао први аутобус у Вуковар и увео линију Вуковар-Београд или то значи нешто друго?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Ради се о фирми коју сам ја започео градити, односно први линију сам отворио за Београд, још није било ни регистровано фирма?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Овде сте рекли 13.12. да ли је то 13. децембар?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 1991. или нешто друго?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 13.12.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: 13.12.`91. да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је проблем? Шта је спорно ту?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не, па пише 13.12. не знам да ли су дани 13. и 12. или је 13. децембар. Добро.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: 13.12. сам довезао тај аутобус, да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Молим само да сведок, када, 13. децембра 1991. да ли је тако? Сведока питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, потврдите.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: 13.12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: `91.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Да ли је сведок чуо за Марина Видића Билог?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: За кога?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Марина Видића Билог?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је у више наврата, односно у сваком свом исказу рекао да је видео Весну Босанац у касарни, тај дан кад су били аутобуси и да је чувао, и да га је чувао Каранфилов, па је питање да ли је видео или чуо да је Марин Видић у касарни тај дан кад су аутобуси из болнице били у касарни?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Аутобуси из касарне су били војни из Београда, а није са овим фирмама, ако се односи на питање.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, не. Није то питање. Питање је да ли је тад кад су аутобуси из болнице у касарни.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И кад Каранфилов чува како је сведок рекао Весну Босанац, да ли је тад чуо да је тај дан, значи и Марин Видић Били у касарни притворен, затворен? Да ли је чуо?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Да је и Марин био у касарни?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Ја се не сећам тога.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: О Марину Видићу да сам ишта изговорио, знам да су били војни аутобуси онда у касарни.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уреду, уреду. Да ли сведок зна Богдана Вујића?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Кога?

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Богдана Вујића?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Богдана Вујића, вероватно ако је из Вуковара да га знам, али не могу се сад сјетит.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа то би било то, само да видим шта сам, само секунд. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко нешто да пита сведока? Не.

Даљих питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд господине Савићу?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Ја би вас молио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Па ја би ако можете пошто се у лошој финансијској и здравственој ситуацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви долазите из?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Шида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Шида је ли тако, Шид-Београд 1.600,00 динара је по нашим информацијама повратна карта.

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то покрива Ваше трошкове?

СВЕДОК ЛАЗАР САВИЋ: Покрива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања. Само да отпустимо сведока.

Сведок тражи путне трошкове, те се исти сведоку у износу од 1.600,00 динара и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала можете ићи господине Савићу.

Драговић, изволите. Изволите господине

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Председниче већа ја сам хтео да предложим, јер ово што се дешава у судници то вређа здрав разум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Вређа здрав разум. Од како су били сведоци сарадници и набрајали ко је тамо убијао и стрељао, па до данашњег дана, ми сад имамо, ево сад ћемо имати у 5 месеци једно рочиште, једно рочиште и нас има ту четири, пет, шест које нико више не помиње, припојили сте сад предмету овог новог човека како се зове, Пејића, биће и овај нови Сирета и то ће трајати у бесконачност, тамо до децембра, јануара. Ја не знам заиста мислим можда вама делује смешно, али ствари овде које се дешавају то је стварно здрав разум вређа. Не знам шта да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате неки конкретан предлога?

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Имам, да издвојите против, да издвојите предмет јер ви можете у року два сата донети пресуду, осудите ме човече, решите ме мука више. За два дана, не треба, моји су завршени сви. Молили смо вас да пустите слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Само да још нешто кажем, пошто адвокат ваљда не може, молили смо вас да пустите видео снимак где се рецимо види да Петковић лаже, да каже да Камени има браду, на снимку нема браду, где не носи од нас нико оружје, Ви тај снимак нећете да пустите, ево годину и по дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустићемо. Небојте се господине Драговићу, пустићемо, све ће доћи на ред.

ОПТ.ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Не, али одмах се види да сведок лаже и онда га морате или ухапсити или не знам ни ја, ја вас само молим судија осудите ме, само решавајте ме мука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро.

Оптужени Драговић предлаже да се поступак у односу на њега раздвоји уз објашњења евидентирана аудио техником у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То може да изгледа како изгледа, донекле би се чак и сложио са опт.Драговићем, али смо у ситуацији да у поновљеном поступку ако

оптужени, браниоци њихови, странке уопште ако се не сложе са читањем исказа раније саслушаних сведока, ми смо у ситуацији да те сведоке поново позивамо и поново нешта питамо и поново нешта саслушавамо. Шта да радимо господине Драговићу. Идеја наша је била да ово приводимо крају, на начин да сад у јуну, у овим јунским терминима ево видите по том распореду рада да саслушамо ове сведоке који су, које је тражио првенствено опт. Вујовић да се чују и на тај начин бисмо ми исцрпили, убацили смо и неке, ево Стојановић Срђана претпостављам знате из којих разлога, намеће нам се сад ово јучерашња одбрана опт. Пејића да и ту саслушамо, да и ту позовемо неке сведоке, али у сваком случају ми смо потпуно на крају рада. Септембар, септембарски термини, октобарски најкасније по мојим проценама, ово ће бити завршено. Знате.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: А шта је у ова два месеца јул, август и то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу, августу нема суђења.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Нема суђења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, нема. Немамо, судијске ферије су и ми не можемо онда да радимо. Ми не можемо заиста да то нарушавамо ни због вас ни због нас. Знате. Мислим, а да не говорим о томе да имамо и друге предмете, да имамо и проблем и судница, сасвим случајно је испало ово што смо ипак ове термине добили у овој судници јер смо били планирали да судимо и у оној доле у Палати правде и после подне и тако даље. У сваком случају предузимамо са наше стране заиста предузимамо све да то иде максимално брзо колико може.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Нема ту колико може, Ви морате да предузмете све да буде најбрже што може, а не знате колико може. Термини, суднице и тако даље, пет година су људи скоро већ у притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се слажем, али ми имамо, ово веће судско има 8 предмета. Ово судско веће има 8 предмета у раду.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Ја то верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад рекли смо и председнику суда треба више судија, законом је порописано колико судија има у овом већу, 2 истражна судије и 2 већа по троје судија, крај приче, законом одређено.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: О томе се и ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А видите шта, како нам ради скупштина, ниједан судија није изабран, ниједан судија није изабран 3 године, ниједан судија није разрешен има 3 године.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: Али судија доћи ћемо сад у ситуацију да овај нови који је ухапшен буде поново предложен да се споји и Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта је, то у тако одмаклој фази поступка нећемо прихватити, у тако одмаклој фази поступка типа септембра или октобра месеца, нећемо прихватити, знате.

АДВ. МИЛАН ВУЈИН: То смо хтели да чујемо јел знате шта припајањем њега опет би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим може ванрасправно веће одлучити нешто друго, али ја претпостављам да и колегинице се са тим слажу у тако одмаклој фази поступка, тако што нећемо прихватити.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Председниче, дозвољавате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега Ђорђевићу.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Мислим да имамо мало времена обзиром на распоред који сте, па да искористим, очигледно је да ћемо ми имати предлог, може и сад формално да то уђе у транскрипт. Значи, предложимо за сведок Виленица Жарка, Савић Мирослава, то су људи који живе и раде у иностранству. Ја јесам у контакту са супругом оптуженог која је такође у контакту са овим лицима и присуство сведока се може обезбедити, значи не мора ићи оно међународно позивање и тако даље. Значи може бити један обичан позив, може бити и време када је заказано суђење, тако имам наговештај да би сведоци дошли, али због њихових обавеза врло би било важно да се то унапред зна када би то било, да би то могли обезбедити знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад имамо термине у септембру. Ево сад ћете чути термине у септембру.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И још само један, наравно ту ће бити предлог за саслушање сведока Ђокић Драженка, то је шурак Пејића, он је већ, то је проблем решив зато што је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сведока Дукић Николу.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Зато што је ту у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и сведока Дукић Николе.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И сведока Дукић Николу којег ће нужно бити саслушати, наравно и суочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, наравно. Јасно.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Али мене пре свега интересује због ова два сведока која су у иностранству јер морају тако да би се обезбедило њихово присуство, морали би унапред да то знају. Наравно њима би највише одговарало уколико би то било суђење у јулу, али сад смо чули да то неће бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, имамо попуњене термине.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, јасно ми је, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 15. до 19. септембра су термини у септембру и можете слободно најавити тим сведоцима да очекујемо да ћемо их ми позвати за те термине, сад да ли ће доћи, ја претпостављам да ћете Ви предузети одговарајуће мере да они ипак дођу, дакле то ће бити тада, то ће бити тада нека то планирају тада.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја ћу писмено доставити њихове адресе и бројеве телефона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Пејићу Ви ћете сада добити од нас списак оно како смо јуче се договорили, то је списак шири него што је списак лица из оптужнице, јесте добили то већ? Добрили сте. Од Вас само очекујемо да на том списку заокружите људе које сте препознали тог дана тамо, било у

аутобусима, касарни, било горе у хангару на Овчари, знате и ништа више. Хвала.

Колега Перковић, па Калањ.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председниче већа нама је стигло из Министарства правосуђа извештај о радницима НАМЕ, имамо за Наду Калабу, имамо за Батарела, али за Мартина Сабљака иако је то не могу рећи наравно да је то нека опште позната чињеница, али се ту тврди, то је сад тај стечајни управитељ Жељко Клапан, да он није радио у нашем предузећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако каже, да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад због тих доказних предлога, ја би ту могао да предложим 20, 30 људи који ће посведочити да је он радио, да је то тај човек, да је био пословођа и тако даље, а са друге стране претпостављамо да је овде некаква нећу рећи намерна грешка, али тај податак би морао бити у евиденцији у НАМИ, тако да ћемо ми сутра или најкасније прекосутра формулисати један доказни предлог у том смислу да успемо до лета да добијемо те податке да ли од Полицијске управе у Вуковару да тражимо да ли им је познато то лице, где је радило лице и тако даље, па ћемо, мислим да не би сведоке доводили имамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, формулишите. Формулишите у том смислу.

Изволите колега Калањ.

АДВ.ЂОРЂЕ КАЛАЊ: Ја бих само се надовезао на прдлог Драговић Предрага, а у вези овог видео снимка. Дакле наш предлог одбране је Драговића егзистира од самог почетка поновог овог поступка, дакле више од годину дана да се тај видео снимак изведе као доказ. Ја би замолио председника већа и чланове већа, пошто сте Ви данас први пута саопштили да ћете прихватити тај предлог да се то изведе као доказ, да то буде урађено у што скорије време. То је прва ствар, друга ствар када је у питању овај исказ који смо добили од Радмиле Вучковић, а који је прибављен замолним путем, ја уз сагласност колегинице Снежане Ковачевић се противим овом исказу, извођењу као доказа из простог разлога што ћемо захтевати непосредно саслушање Радмиле Вучковић овде у судници и чињенице да је адв.Снежана Ковачевић инсистирала да буде обавештена о саслушању Радмиле Вучковић, ради присуства њеном саслушању ако би то било замолним путем у Вуковару. Обзиром да није она обавештена, обзиром да имамо питања више за њу, дакле већ сада предлагемо већу да још једном, ја не очекујем сигурно да ће бити тај позитиван одговор, да ће она доћи, али ви пробајте је позвати па да видимо шта ће се даље догађати. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колега Ђурђевић.

Микрофон угасите

АДВ.ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Председниче, само један доказни предлог чини ми се да је рационално о њему размислити, за петак ове недеље је предвиђено према овом распореду који смо и ми добили саслушање ових сведока из Хрватске, не знам да ли имате икакву информацију да ли ти људи долазе или не долазе, но ако, долазе. Е управо у том смислу би предлог био с обзиром да је њихов долазак увек скопчан са одређеним компликацијама хоће ли доћи, неће доћи. Ја мислим да ће се можда појавити потреба за суочавањем

сведока сарадника «број 1» са бар неким од тих сведока. Познато вам је казивања сведока Карловић Вилима овде које је на неки начин битно, другачије од онога што сведок сарадник «број 1» говори, у том смислу да би се и то казивање проверило, а с друге стране проверило и казивање сведока сарадника «број 1» по питању његовог учешћа у тим догађањима око спашавања тих људи и тако даље, мислим да ће се можда појавити потреба за суочавањем између сведока сарадника «број 1» и тих, неког од ових сведока, па ако би се та потреба појавила у циљу да кажем ефикасности и брзине поступања, ја предлажем да суд обезбеди сведока сарадника «број 1» овде негде у судници, да то урадимо кад су ти људи ту, ако се за тим појави потреба, а мислим да хоће. А да не дођемо у ситуацију да ако се потреба за тим појави те људе треба да позивамо после поново јер може бити заиста проблем у томе хоће ли нам доћи, а немамо могућности да их обезбедимо ако они не дођу, па ето то је нека жеља, а мислим да је то мали напор који би овај суд могао да учини, а да будемо ефикаснији у поступању. Ето само је то предлог. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Евидентирано. Само кратко, само кратко Милојевићу. Изволите.

ОПТ.ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Хоћу да кажем само да подржавам предлог мог адвоката из тих, из неких разлога зато што је госпођа Снежана Ковачевић, која је мој адвокат, предложила да она присуствује и ми смо спремили неких 10 до 20 питања које смо планирали њој да поставимо тамо у Вуковару. Хоћу само да се осврнем да има доста нелогичности у самој изјави тога и да је доста у супротности самим исказом господина Радића. Такође, хоћу да кажем да и молио би вас да позовете и сведока сараника «број 2», да се суоче не околности са Емилом Чакалићем, јер ми смо то већ у свом предлогу дали код вас. Постоји предлог за то суочење, па ако можете да обезбедите његово присуство. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вујовић.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја ћу само кратко у вези лап-топа, дошао ми лаптоп сада па би вас замолио ако може информатичар да прегледа данас или сутра ово што треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас ће, данас ће.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Тако да би у току главног претреса могао да пребацим јер он неће знати које фајлове да пребаци. Па онда ако дође или већ ако не стигне ја би Вас замолио после претреса да ми не тражи лаптоп, па онда то су процедуре боже ме сачувај, он неће знати шта треба пребацити, ја морам бити присутан, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А најбоље би било сад у току главног претреса, ту ми и после ја то испребацујем, изволи прегледај, значи до петка, ето ако би то могло некако да прегледа сад у року два, три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, видећемо да се то данас уради.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ето само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Златар, ми нисмо могли да се организујемо. Где је Вујо? Да се организујемо да Ви погледате оне касете, ко жели у јулу, августу ће бити растерећене суднице, можда је боље у августу зато што ће бити ближе термину суђења у септембру, али кажем пријавите се сви ко жели да то прегледа оно као што су неки то раније већ урадили код Славице, да направимо списак и да се то организује у августу месецу, дакле биће времена, биће времена за то.

Исто ко жели да добије пресуду на српском језику, добили смо пресуду «Вуковарској тројци» на српском језику, ко жели да је добије нака се јави Славици, нека се јави Славици да се то евидентира. Наравно важи и за браниоце, претпостављам да ће браниоци сви и то у дигиталном облику, ма у дигиталном, претпостављам у дигиталном облику. Пресуда има некин 300 и нешто страна, па браниоцима претпостављам у дигиталном облику.

Господине Атанасијевићу пресуду о разводу брака Вашег са Вашом супругом нећемо улагати у овај судски спис знате иако сте Ви тражили да то урадимо.

Да, да. Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Претрес се прекида, а наставиће се:

18.06.2008. године са почетком у 09,30 часова.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА